

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15401/2024
03.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво града Крагујевца, ради накнаде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11315/22 од 02.02.2024. године, у седници одржаној 03.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11315/22 од 02.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11315/22 од 02.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1954/22 од 27.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 36.686,00 динара, са законском затезном каматом почев од 18.02.2021. године па до коначне исплате, на име накнаде за бесправно одузету непокретност означену као удео од 26/161 на кп. ..., остало вештачки створено неплодно земљиште ..., у површини од 0.01.61 ha, уписане у Лист непокретности број .. КО Крагујевац 3, с тим што удео тужиоца за који се тражи накнада има површину од 0.00,26 ha, а овај удео је ушао у састав означене парцеле од дела непокретности означене по старом премеру као кп. .. КО ..., а који је део описан у мерама и границама као у садржини овог става. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 11315/22 од 02.02.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, а ради разматрања

правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20, 10/23 – др закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Питање права власника на накнаду за земљиште које се користи као приступни пут за улазак на парцеле грађана са јавног пута, и које није за јавну намену, јер се не користи од стране неограниченог број лица, већ за потребе власника ових парцела ради приступа на њихове парцеле, те које земљиште није ни планским актом предвиђено за пут, довољно је расправљено у судској пракси, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити тужилац доказује постојање различитих одлука и супротно пресуђење од стране ревизијског суда у истој или сличној чињеничној и правној ситуацији. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу са захтевом за исплату новчаног потраживања дана 14.10.2020. године, а тужбеним захтевом из поднеска од 24.02.2021. године, којим је смањио захтев, тражио је исплату износа од 36.686,00 динара, о ком захтеву су нижестепени судови одлучили.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић